

מאד נפשותיכם כי לא ראיכם כל-תמונה ביום דבר יהוה
אלוים בחור מתוך האש: פד-תשחתו ועשיתם לכם פסל
תמונות בל-סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל-דמה אשר
בארץ תבנית כל-עוף כנף אשר תעוף בשמים: תבנית כל-
רמש בארמה תבנית כל-דגה אשר-במים מתחת לארץ:
ופת-האש ועל-השמימה וראית את-השמש ואת-הירח
ואת-הכוכבים כל עבא השמים ונדהת והשתחית להם
ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת
כל-השמים: ואתכם לקח יהוה ויציא אתכם מגור הפרל
ממצרים להיות לו לעם נחלה ביום ההוא: ויהוה התאפה-
בי על-הדברים ושבע לבלתי עבדי את-היהוה ולבלתי-בא
אל-הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי אנכי
מת בארץ האמת אינני עבר את-הירדן ואתם עברים וירשתם
את-הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם פדתשפחו את-בדית
יהוה אלהיכם אשר ברת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת
כל אשר צוה יהוה אלהיך: כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא
אל קנא:
פיתוליה בנים ובני בנים וגושתם בארץ והשתחם ועשיתם
פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני-יהוה אלהיך להכעיסו:
ועידתי בכם היום את-השמים ואת-הארץ כי אבד תאבדן
מהר מעל הארץ אשר אתם עובדים את-היהוה שמה לרשתה
לאת-אויבין ימים עליה כי השמור תשמדו: והפיץ יהוה אתכם
בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם
שמה: ועבדתם-שם אלהים מעשה ידי אדם עין ואבן אשר
לא-ידאון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא ידיוון: ובקשתם משם
את-יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל-לבבך ובכל-
נפשך: בפר לך ומצאת כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת ער-יהוה אלהיך ושמת בקלו: כי אל רחום יהוה
אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבה את-בדית אבותיך
אשר נשבע להם:

4. יבשבעה עשר בחמו
נשתברו הלוחות (ב) ובכל התמיד והובכעה
העיר ושרף אפוסמפוס את התורה (ה) והעמיד
צלם בהיכל בחשעה כאב נגור על אבותיו
שלא ינסו לארץ *והרב בראשונה
ובשניה ולנדה בית ונרשה העיר
*משנכנסו אל ממעמין בשמחה *ישבת שול
חשעה כאב לרוח כהונה אכור מלספר
ומלכבם ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת
*יערב תשעה כאב לא יאכל אדם שני
תכשילין לא יאכל כשר ולא ישהה יין רבן
שמעון בן גמליאל אוסר יענה רבי יהודה
מדיב בכפית המטה ולא הודילו הכמס

5. שלח משה הורה
בערבותיה הורה ברבורה הורה כבני
עניים שבחן תנא תורה שנאמר *יול פים
*כדלו שמהתנא תורה ופני מה אין כצוין
ת"ח לצאת ת"ח כצוין אמר רב יוחנן שלא
יאמרו תורה ידשה היא להם רב *ישת פרס
דבר אדי איס כרי שלא יתורה על הצבד
כר *זבא איס כפני *תגבר על
הצבר רב איס כישם דקה לאנשי
הבד רבינא איס שאן כגברין בתורה
תתלה דאמר רב יהודה אמר רב בא
דכתיב *כי האיש הרבס וכן את ואת דבר
זה נשאל לרבנים ולבניאם (ה) ולא פירשו
עד שפירש הקב"ה כעצמ דכתיב *ואמר
ה' על עובם את תרתי וגו היינו לא שמעו
בקלי דייני לא הלכו בת אמר רב יהודה
אמר רב (ז) שאן מברין כחורה תתלה

7. נשתי מורה מאי וחונם משלום נפש אבר ר'
אבהו זו הדלקת נר בשבת נשתי טובה אמר
רבי רביהו זו בית המדרש (א) *אמר רבי יוחנן
זו הדעת ידים ורגלים ברמין ר' יצחק נפחא
אבר זו מפה נאה וכלים נאים שעליה ר' אבא
בכמים

8. אמר ר' יוחנן כל תלמיד חכם שנמצא
יריב על גבור חיוב מיתה שנאמר *כל
משנאי אהבו מות *אל תקרי משנאי אלא
משנאי רבינא אמר רבד איתמר ולא פליגי
הא בנלימא הא בלבושא ואמר רבי דייא
*בר אבא אמר ר' יוחנן מאי דכתיב *כאשר
הלך עבדי ישעיהו *ערום ויהף ערום בבגדים
בלאים ויהף במעלים המטלאים

2. וימינו נא
לאמר: הלך וקדאת באוני ירושלים לאמר כה אמר יהוה
זכרתי לך חסד נעורך אהבת כללתיך לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרועה: קדש ישראל ליהוה ראשית
תבואתה כל-אכליו ואשמו רעה תבא אליהם נאס-
יהוה: שמעו דבר-יהוה בית יעקב וכל-
משפחות בית ישראל: כה אמר יהוה מה-מעצאו אבותיכם
ביל על כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל והדבור: ולא אמרו
איה יהוה הפעלה אתנו מארץ מצרים המוליד אותנו
במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ עיה וצלמות בארץ לא-
עבר בה איש ולא ישוב אדם שם: ואביא אתכם אל-ארץ
הכרמל לאכל פריה וטובה ותבוא ותטמאו את-ארצי
ונחלתי שמתם לתועבה: הפהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי
התורה לא ידעו והרעים פשעו בני והנביאים נבאו כבעל
ואחרי לא-יודעו הלכו: לכן עד ארוב אתכם נאס-יהוה
ואתרבני בניכם ארוב: כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו
והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: ההימיר גוי אלהים
דומה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יודעו: שמו שמים
על-זאת ושערו חרבו מאד נאס-יהוה: כי-שתים רעות עשה
עמי אתי עזבו מקור ומים חיים לחצב להם באורות בארת
נשברים אשר לא-יכלו המים:

6. אמר ר' יוחנן כל תלמיד חכם שנמצא
יריב על גבור חיוב מיתה שנאמר *כל
משנאי אהבו מות *אל תקרי משנאי אלא
משנאי רבינא אמר רבד איתמר ולא פליגי
הא בנלימא הא בלבושא ואמר רבי דייא
*בר אבא אמר ר' יוחנן מאי דכתיב *כאשר
הלך עבדי ישעיהו *ערום ויהף ערום בבגדים
בלאים ויהף במעלים המטלאים

9. וימינו נא
לאמר: הלך וקדאת באוני ירושלים לאמר כה אמר יהוה
זכרתי לך חסד נעורך אהבת כללתיך לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרועה: קדש ישראל ליהוה ראשית
תבואתה כל-אכליו ואשמו רעה תבא אליהם נאס-
יהוה: שמעו דבר-יהוה בית יעקב וכל-
משפחות בית ישראל: כה אמר יהוה מה-מעצאו אבותיכם
ביל על כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל והדבור: ולא אמרו
איה יהוה הפעלה אתנו מארץ מצרים המוליד אותנו
במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ עיה וצלמות בארץ לא-
עבר בה איש ולא ישוב אדם שם: ואביא אתכם אל-ארץ
הכרמל לאכל פריה וטובה ותבוא ותטמאו את-ארצי
ונחלתי שמתם לתועבה: הפהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי
התורה לא ידעו והרעים פשעו בני והנביאים נבאו כבעל
ואחרי לא-יודעו הלכו: לכן עד ארוב אתכם נאס-יהוה
ואתרבני בניכם ארוב: כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו
והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: ההימיר גוי אלהים
דומה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יודעו: שמו שמים
על-זאת ושערו חרבו מאד נאס-יהוה: כי-שתים רעות עשה
עמי אתי עזבו מקור ומים חיים לחצב להם באורות בארת
נשברים אשר לא-יכלו המים:

3. וימינו נא
לאמר: הלך וקדאת באוני ירושלים לאמר כה אמר יהוה
זכרתי לך חסד נעורך אהבת כללתיך לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרועה: קדש ישראל ליהוה ראשית
תבואתה כל-אכליו ואשמו רעה תבא אליהם נאס-
יהוה: שמעו דבר-יהוה בית יעקב וכל-
משפחות בית ישראל: כה אמר יהוה מה-מעצאו אבותיכם
ביל על כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל והדבור: ולא אמרו
איה יהוה הפעלה אתנו מארץ מצרים המוליד אותנו
במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ עיה וצלמות בארץ לא-
עבר בה איש ולא ישוב אדם שם: ואביא אתכם אל-ארץ
הכרמל לאכל פריה וטובה ותבוא ותטמאו את-ארצי
ונחלתי שמתם לתועבה: הפהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי
התורה לא ידעו והרעים פשעו בני והנביאים נבאו כבעל
ואחרי לא-יודעו הלכו: לכן עד ארוב אתכם נאס-יהוה
ואתרבני בניכם ארוב: כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו
והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: ההימיר גוי אלהים
דומה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יודעו: שמו שמים
על-זאת ושערו חרבו מאד נאס-יהוה: כי-שתים רעות עשה
עמי אתי עזבו מקור ומים חיים לחצב להם באורות בארת
נשברים אשר לא-יכלו המים:

1. וימינו נא
לאמר: הלך וקדאת באוני ירושלים לאמר כה אמר יהוה
זכרתי לך חסד נעורך אהבת כללתיך לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרועה: קדש ישראל ליהוה ראשית
תבואתה כל-אכליו ואשמו רעה תבא אליהם נאס-
יהוה: שמעו דבר-יהוה בית יעקב וכל-
משפחות בית ישראל: כה אמר יהוה מה-מעצאו אבותיכם
ביל על כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל והדבור: ולא אמרו
איה יהוה הפעלה אתנו מארץ מצרים המוליד אותנו
במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ עיה וצלמות בארץ לא-
עבר בה איש ולא ישוב אדם שם: ואביא אתכם אל-ארץ
הכרמל לאכל פריה וטובה ותבוא ותטמאו את-ארצי
ונחלתי שמתם לתועבה: הפהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי
התורה לא ידעו והרעים פשעו בני והנביאים נבאו כבעל
ואחרי לא-יודעו הלכו: לכן עד ארוב אתכם נאס-יהוה
ואתרבני בניכם ארוב: כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו
והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: ההימיר גוי אלהים
דומה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יודעו: שמו שמים
על-זאת ושערו חרבו מאד נאס-יהוה: כי-שתים רעות עשה
עמי אתי עזבו מקור ומים חיים לחצב להם באורות בארת
נשברים אשר לא-יכלו המים: